

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 13/9/2012
 Αριθμ. Πρωτ.: 116

Προς:
 Βουλή των Ελλήνων
 Δ/νση Κοιν/κού Ελέγχου
 ✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Όροι εφαρμογής του Μέτρου 1.3 του Ε.Π.ΑΛ. 2007 - 2013»

ΣΚΕΤ: Η Ερώτηση 943/22-8-2012

Απαντώντας στην παραπάνω Ερώτηση που κατέθεσαν οι Βουλευτές **κ.κ. Μ. Κριτσωτάκης, Θ. Πετράκος, Γ. Ζερδελής, Α. Καλογερά, Ε. Αρμανατίδου - Πασχαλίδου, Ε. Αποστόλου, Κ. Ιγγλέζη, Δ. Γάκης, Κ. Δερμιτζάκης, Ν. Συρμαλένιος, Α. Μεϊκόπουλος, Ε. Γεωργοπούλου - Σαλτάρη, Μ. Κανελλοπούλου, Κ. Μπάρκας και Α. Θεοπεφτάτου**, σας πληροφορούμε τα εξής:

Βάσει του Καν. (ΕΚ) 1198/2006 «για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας» και του εγκεκριμένου Επιχειρησιακού Προγράμματος Αλιείας 2007-2013, σύμφωνα με την αριθμ. Ε(2007)6402/11-12-2007 Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκδόθηκαν:

- Η αριθμ. 1197/08-06-2011 ΚΥΑ (ΦΕΚ 1165/τ.Β'/2011) για τον καθορισμό των διαδικασιών υπαγωγής πράξεων και καταβολής των οικονομικών ενισχύσεων στους δικαιούχους του Μέτρου 1.3 και
- Η αριθμ. 829/19-04-2012 (ΦΕΚ 1319/τ.Β'/2012) Υπουργική Απόφαση - Πρόσκληση υποβολής αιτήσεων στο Μέτρο 1.3 του ΕΠΑΛ 2007-2013 «επενδύσεις επί αλιευτικών σκαφών και επιλεκτικότητα των αλιευτικών εργαλείων» συμπεριλαμβανομένων και των σκαφών της μικρής παράκτιας αλιείας, δηλαδή αυτών που έχουν μήκος μικρότερο των 12 μέτρων και δεν κάνουν χρήση συρόμενων αλιευτικών εργαλείων.

Κύριος σκοπός του Μέτρου 1.3 είναι να συμβάλλει στην αναδιάρθρωση και στον εκσυγχρονισμό του αλιευτικού στόλου, ώστε να αντιμετωπισθεί η ανάγκη προσαρμογής του στις απαιτήσεις της τεχνολογικής προόδου, στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και ασφάλειας των εργαζομένων, στη βελτίωση της υγιεινής και ποιότητας των αλιευμάτων, καθώς και στην προστασία του περιβάλλοντος.

✓ Προκειμένου να ενεργοποιηθούν οι δράσεις του Μέτρου 1.3, με προϋπολογισμό Δημόσιας Δαπάνης 22.600.000 €, ελήφθησαν υπόψη οι οδηγίες και ο προτεινόμενος, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατάλογος των επιλεξιμών και μη επιλέξιμων εργασιών-προμηθειών. Καταβλήθηκε ιδιαίτερη

προσπάθεια έτσι ώστε στην Πρόσκληση υποβολής αιτήσεων να περιγράφονται με επαρκή ανάλυση και σαφήνεια όλες οι εργασίες και προμήθειες που θα μπορούσαν σε περίπτωση ένταξης των προτεινόμενων επενδυτικών σχεδίων να χρηματοδοτηθούν από το Πρόγραμμα.

Δεδομένης της σαφέστατης τοποθέτησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι, δεν θα κριθούν ως επιλέξιμες εργασίες και προμήθειες που αυξάνουν την αλιευτική δυνατότητα των σκαφών ή/και τη χωρητικότητα των χώρων αποθήκευσης των αλιευμάτων, δεν είναι εφικτό αυτές να χρηματοδοτηθούν στο πλαίσιο του Μέτρου 1.3.

Ωστόσο, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, προτάσεις που αφορούν σε προμήθεια και εγκατάσταση εξοπλισμού πλοήγησης (π.χ. GPS) είναι επιλέξιμες, όπως επιλέξιμη μπορεί να είναι και η αντικατάσταση αλιευτικών εργαλείων σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της Πρόσκλησης. Σε κάθε περίπτωση, το Μέτρο 1.3 δεν είναι δυνατό να χρηματοδοτήσει το σύνολο των αναγκών εκσυγχρονισμού των αλιευτικών σκαφών, ενώ δεν αποτρέπει τους επαγγελματίες αλιείς να υλοποιήσουν τον εκσυγχρονισμό με ίδιους πόρους όσον αφορά στις μη επιλέξιμες από το Πρόγραμμα εργασίες και προμήθειες.

Αναφορικά με το χρονικό διάστημα για την υποβολή αιτήσεων για ένταξη - χρηματοδότηση στο Μέτρο 1.3 (από 19.04.2012 έως 30.09.2012), είναι προφανές ότι δεν είναι εφικτό να παραταθεί, καθώς :

- Θα καθυστερήσουν, λόγω συγκριτικής αξιολόγησης, οι διαδικασίες για την εξέταση και ένταξη του συνόλου των υποβαλλόμενων μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία προτάσεων
- Τα απαιτούμενα στοιχεία για την πληρότητα του φακέλου υποψηφιότητας για ένταξη στο Μέτρο 1.3, πέραν της τυπικής αίτησης και της αιτιολογημένης περιγραφής και σκοπιμότητας των προτεινόμενων εργασιών-προμηθειών, αφορούν σε αντίγραφα ναυτιλιακών εγγράφων και οικονομικών-φορολογικών στοιχείων που οι επαγγελματίες αλιείς οφείλουν να διατηρούν στην κατοχή τους και για τα οποία δεν απαιτείται μεγάλο χρονικό διάστημα για τη συγκέντρωσή τους.

Εξάλλου, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, σε περίπτωση αυξημένου ενδιαφέροντος και μη εξάντλησης του προϋπολογισμού του Μέτρου, αυτό δύναται να ενεργοποιηθεί εκ νέου, όπως προβλέπεται, με την έκδοση νέας Πρόσκλησης.

Για την υλοποίηση των δράσεων του Προγράμματος, έχει διασφαλιστεί η συνολική δημόσια δαπάνη μέσω της εγγραφής του προϋπολογισμού τους στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) και μέσω της ανάληψης ετήσιων δεσμεύσεων από τις προβλεπόμενες ΣΑΕ.

Επίσης, σημειώνεται ότι, το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας 2007-2013 δεν ολοκληρώνεται το 2013, δεδομένου ότι οι δαπάνες είναι επιλέξιμες για συνεισφορά του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας (ΕΤΑ), εφόσον έχουν πραγματοποιηθεί από τους δικαιούχους μεταξύ 1^{ης} Ιανουαρίου 2007 και της 31^{ης} Δεκεμβρίου 2015 [άρθρο 55 του Καν.(ΕΚ)1198/2006].

Σύμφωνα με τα έως 31 Ιουλίου 2012 δεδομένα υλοποίησης του Επιχειρησιακού Προγράμματος Αλιείας (Ε.Π.ΑΛ.) 2007-2013, έχει ενεργοποιηθεί το 95,7 % της συνολικής δημόσιας δαπάνης. Οι νομικές δεσμεύσεις ανέρχονται στο 66,6 % ενώ οι απορροφήσεις στο 32,5 %. Σημειώνεται ότι, οι απορροφήσεις αφορούν πληρωμές οι οποίες έχουν ήδη πιστοποιηθεί.

Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της αλιείας, είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί ότι τόσο η διαχείριση όσο και η άσκησή της δεν αποτελεί μόνο εθνική υπόθεση. Αντιθέτως, η ελληνική αλιεία ασκείται σύμφωνα με τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (Κ.Α.Π.), η οποία προβλέπει συνεκτικά μέτρα που αφορούν στη διατήρηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων, στον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της αλιείας, στους όρους πρόσβασης σε ύδατα και πόρους, στη διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας του στόλου, στον έλεγχο και στην εφαρμογή. Επιπλέον σε εθνικό επίπεδο έχουν υιοθετηθεί επιπρόσθετα μέτρα που αφορούν σε τοπικές και χρονικές απαγορεύσεις.

Βασικές αρχές είναι η οικοσυστημική προσέγγιση της αλιείας και η πολυετής διαχείρισή της μέσω πολυετών σχεδίων διαχείρισης και αποκατάστασης, που στοχεύουν στη διατήρηση των αποθεμάτων εντός ασφαλών βιολογικών ορίων και την αποκατάσταση αυτών που βρίσκονται εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων.

Στο πλαίσιο αυτό, η Ελλάδα έχει θεσπίσει σχέδιο διαχείρισης για την αλιεία με το αλιευτικό εργαλείο «γρι-γρι», ενώ βρίσκεται σε τελική φάση η ολοκλήρωση σχεδίου διαχείρισης για την αλιεία με το αλιευτικό εργαλείο «τράτα βυθού/μηχανότράτα».

Η αλιεία του είδους «τόνος» ασκείται από τα ελληνικά αλιευτικά σκάφη σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο σχέδιο αποκατάστασης του τόνου το οποίο έχει θεσπίσει η Διεθνής Επιτροπή Διαχείρισης Τόνου του Ατλαντικού και της Μεσογείου (ICCAT).

Η ελληνική αλιεία ασκείται, σχεδόν στο σύνολό της, στη Μεσόγειο και ως εκ τούτου εφαρμόζονται:

1. Οι διατάξεις του Καν. (ΕΚ)1967/2006 του Συμβουλίου «σχετικά με τα μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο». Στα μέτρα αυτά συμπεριλαμβάνονται περιορισμοί σχετικά με τα αλιευτικά εργαλεία όπως:
  - Απαγορευμένα αλιευτικά εργαλεία και πρακτικές (επιπλέον αυτών βάσει εθνικής διάταξης έχει απαγορευτεί προ πολλών ετών η χρήση παρασυρόμενων δικτύων).
  - Ελάχιστα μεγέθη ματιών δικτύων.
  - Ελάχιστες αποστάσεις και βάθη για τη χρήση αλιευτικών εργαλείων.
  - Ελάχιστα μεγέθη θαλάσσιων οργανισμών και

2. Τα μέτρα διαχείρισης, τα οποία αποφασίζονται από τις Περιφερειακές Οργανώσεις Διαχείρισης της Αλιείας (Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο/GFCM και Διεθνής Επιτροπή Διαχείρισης Τόνου του Ατλαντικού και της Μεσογείου /ICCAT).

Παράλληλα, εφαρμόζονται τοπικές και χρονικές απαγορεύσεις άσκησης της αλιείας, οι οποίες έχουν θεσπιστεί με εθνικές διατάξεις και στοχεύουν στην προστασία των αποθεμάτων και του οικοσυστήματος. Σε αυτές τις διατάξεις, προστίθενται η λειτουργία θαλάσσιων πάρκων (Σποράδες, Ζάκυνθος) και προστατευμένων περιοχών στο πλαίσιο NATURA 2000.

Όσον αφορά στα θέματα ενίσχυσης του κλάδου της αλιείας, η Ελλάδα, στο πλαίσιο επεξεργασίας της πρότασης Κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ), έχει καταθέσει τις προτάσεις της, οι οποίες επιδιώκουν τα ακόλουθα:

- Στήριξη της μικρής παράκτιας αλιείας με δυνατότητα χρηματοδότησης μέτρων εκσυγχρονισμού που δεν επιδρούν στην αλιευτική ικανότητα του σκάφους, προκειμένου να βελτιωθούν οι συνθήκες ασφάλειας και εργασίας, καθώς και επενδύσεων επί του σκάφους για την καλύτερη δυνατή χρήση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων προκειμένου να μειωθούν οι απορρίψεις,
- Διατήρηση της επιλεξιμότητας του μέτρου της προσωρινής παύσης, το οποίο είναι μέτρο που βρίσκει εφαρμογή στα σχέδια διαχείρισης,
- Χρηματοδότηση αντικατάστασης μηχανών με όρους και προϋποθέσεις (μηχανές παλαιάς τεχνολογίας, σκάφη μικρής παράκτιας αλιείας κ.λπ.) μέτρο το οποίο θα συμβάλει στη μείωση των ρύπων και στην αύξηση της ενεργειακής απόδοσης των σκαφών,
- Δυνατότητα εξόδου από το στόλο με κρατική ενίσχυση υπό προϋποθέσεις,
- Στήριξη για την αντιμετώπιση προβλημάτων που προκύπτουν από το υπερβολικό κόστος λειτουργίας των σκαφών λόγω αύξησης της τιμής των καυσίμων,
- Παροχή κινήτρων για την είσοδο νέων αλιέων στο επάγγελμα, με επαγγελματική κατάρτιση και γνώσεις του τομέα αλιείας.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως είναι γνωστό, παρουσίασε την Πράσινη Βίβλο για την μεταρρύθμιση της Κ.Α.Π. στο Συμβούλιο Υπουργών, τον Απρίλιο του 2009, η οποία στη συνέχεια τέθηκε σε διαβούλευση.

Προκειμένου να διαμορφωθούν οι θέσεις της Ελλάδας επί της Πράσινης Βίβλου, ενημερώθηκαν εγκαίρως όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς και ακολούθησαν δυο συναντήσεις (Θεσσαλονίκη, 31/08/2008 και Καμένα Βούρλα, 04/12/2009), με τη συμμετοχή εκπροσώπων των αλιευτικών φορέων της χώρας, του κλάδου των Υδατοκαλλιεργειών και της Μετεποίησης/Εμπορίας των αλιευτικών προϊόντων, των Ερευνητικών Ιδρυμάτων καθώς και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ακολουθώς, τα αποτελέσματα της διαβούλευσης επί του κειμένου της Πράσινης Βίβλου και των κατευθύνσεων που θέτει για τη μεταρρύθμιση, διαβιβάστηκαν στην Ε. Επιτροπή, ενώ μετά τη δημοσιοποίηση της πρότασης νομοθετικού περιεχομένου (πρόταση Κανονισμού), διαβιβάστηκαν και οι ελληνικές προτάσεις, που υποστηρίζονται σε επίπεδο Υπουργών της ΕΕ αλλά και όλων των αρμόδιων κοινοτικών οργάνων.

Είναι αυτονόητο ότι, οι απόψεις των επιστημόνων σε θέματα αλιευτικής διαχείρισης αλλά και όλων των εμπλεκόμενων φορέων είναι αναγκαίες και επιδιώκονται, με τελικό στόχο τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων και τεκμηριωμένων Ελληνικών θέσεων.

Η νέα Κ.Α.Π. στοχεύει τόσο στη διατήρηση των ιχθυαποθέματων σε βιώσιμα επίπεδα, όσο και στη δημιουργία νέων ευκαιριών για απασχόληση, ιδίως με την ανάπτυξη των παράκτιων περιοχών. Μεταξύ άλλων, προτείνονται τα εξής:

- Εισαγωγή ενός μακροπρόθεσμου συστήματος διαχείρισης.
- Μείωση της υπερχωρητικότητας του στόλου.
- Απαγόρευση της απόρριψης των ανεπιθύμητων συλλήψεων.
- Αποκέντρωση της λήψης αποφάσεων.
- Ανάπτυξη της βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας.
- Βελτίωση της επιστημονικής γνώσης για την κατάσταση των αποθεμάτων.
- Προώθηση της βιώσιμης διαχείρισης και διατήρησης των αλιευτικών πόρων αλιείας στο διεθνές επίπεδο και εισαγωγή μιας νέας γενιάς βιώσιμων συμφωνιών αλιείας.

Αναφορικά με τη νέα Κ.Α.Π. και τις Ελληνικές θέσεις, αναφέρονται τα παρακάτω:

- Η ελληνική αλιεία ασκείται σχεδόν στο σύνολό της στη Μεσόγειο και είναι πολυειδική. Οποιοδήποτε καθεστώς αλιευτικής διαχείρισης στη Μεσόγειο θα πρέπει να λάβει υπόψη ότι μεγάλο τμήμα της είναι διεθνή ύδατα. Η διαχείριση των πόρων πρέπει να ξεπερνά τα αυστηρά θαλάσσια σύνορα της ΕΕ. Η ΕΕ πρέπει να προσανατολιστεί σε μια πιο ουσιαστική εμπλοκή της στη διαχείριση πέραν των συνόρων της, καθόσον τούτο υπαγορεύεται από τις οικοσυστημικές αλληλεπιδράσεις και τις επιπτώσεις τους ιδιαίτερα σε μεταναστευτικά είδη και αλληλεπικαλυπτόμενα αποθέματα τα οποία εκμεταλλεύεται ο κοινοτικός στόλος σε κοινοτικά ύδατα, σε διεθνή ύδατα και σε ύδατα τρίτων χωρών.
Τα πολυετή σχέδια διαχείρισης είναι ένα σημαντικό εργαλείο του οποίου η εφαρμογή πρέπει να μελετηθεί ιδιαίτερα στη Μεσόγειο όπου η αλιεία είναι πολυειδική και ασκείται από πολλά αλιευτικά εργαλεία.
- Η κοινωνική διάσταση της αλιείας είναι ένα θέμα στο οποίο πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στη νέα Κ.Α.Π., καθόσον η αλιευτική δραστηριότητα έχει ιδιαίτερα περιοριστεί με ότι αυτό συνεπάγεται. Στην Ελλάδα υπάρχουν πολλές παράκτιες κοινότητες άμεσα εξαρτώμενες από την αλιεία, ο αλιευτικός στόλος αποτελείται στην συντριπτική του πλειοψηφία από πολλά μικρά παράκτια σκάφη δυσανάλογης αλιευτικής ικανότητας σε σχέση με τον όγκο του.

- Η μεταρρύθμιση δεν περιλαμβάνει ειδικό καθεστώς διαχείρισης της μικρής παράκτιας αλιείας, θέμα για το οποίο υπήρξε σοβαρός προβληματισμός κατά την διάρκεια της επεξεργασίας της. Η διαχείριση της μικρής παράκτιας αλιείας πρέπει να αντιμετωπίζεται από την Κ.Α.Λ.Π. με ιδιαίτερο τρόπο, με βάσει τα χαρακτηριστικά του στόλου που την ασκεί, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Μεσογείου στην οποία ασκείται και τα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών. Αν η διαχείριση της παράκτιας αλιείας ενταχθεί με την στενή έννοια στους γενικούς κανόνες της Κ.Α.Λ.Π., θα οδηγήσει σε μαρασμό τις τοπικές κοινωνίες και τους αλιείς.
- Ο καθορισμός των Συνολικά Επιτρεπόμενων Αλιευμάτων (TACs), σε είδη που τελούν υπό απειλή, είναι ένα σημαντικό εργαλείο διαχείρισης το οποίο χρησιμοποιείται διαχρονικά στην αλιεία, εισάγεται όμως στην πρόταση με τη μορφή ενός καθεστώτος μεταβίβασης ή και εμπορίας ατομικών ποσοτώσεων, του οποίου ο σχεδιασμός χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή όσον αφορά στη δυνατότητα προσαρμογής και εφαρμογής του σε όλα τα Κράτη - Μέλη.
- Η πρόταση που εισάγει το μέτρο της απαγόρευσης των απορρίψεων, με την υποχρέωση καταγραφής και εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων, όλων των ειδών, από όλα τα αλιευτικά σκάφη ανεξαρτήτως μήκους. Το μέτρο αυτό είναι ιδιαίτερα αυστηρό σε σχέση με το υπάρχον και στην Ελλάδα η εφαρμογή του θα συναντήσει σοβαρές δυσκολίες, αν ληφθεί υπ' όψη ότι το 90% του στόλου αποτελείται από σκάφη με ολικό μήκος μικρότερο των 10 μέτρων.

Λαμβάνοντας υπόψη τη διεξαγωγή των συζητήσεων σε τεχνικό και πολιτικό επίπεδο αλλά και τις μέχρι σήμερα συμβιβαστικές προτάσεις της Προεδρίας του Συμβουλίου, η χώρα μας έχει καταρχήν συμφωνήσει με τη συμβιβαστική πρόταση της Προεδρίας του Συμβουλίου όσον αφορά στο χρονοδιάγραμμα επίτευξης της Μέγιστης Βιώσιμης Απόδοσης (Μ.Β.Α.), σημειώνοντας ότι το ζήτημα της επίτευξης της Μ.Β.Α. στη μικτή αλιεία θα πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω.

Η συμβιβαστική πρόταση της Προεδρίας του Συμβουλίου όσον αφορά στην υποχρεωτική εκφόρτωση όλων των αλιευμάτων δεν ικανοποιεί τη χώρα μας, η οποία υποστηρίζει ότι η μείωση των απορρίψεων θα μπορούσε να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα με τη χρήση επιλεκτικότερων εργαλείων, λύση η οποία μπορεί να γίνει αποδεκτή από τους επαγγελματίες.

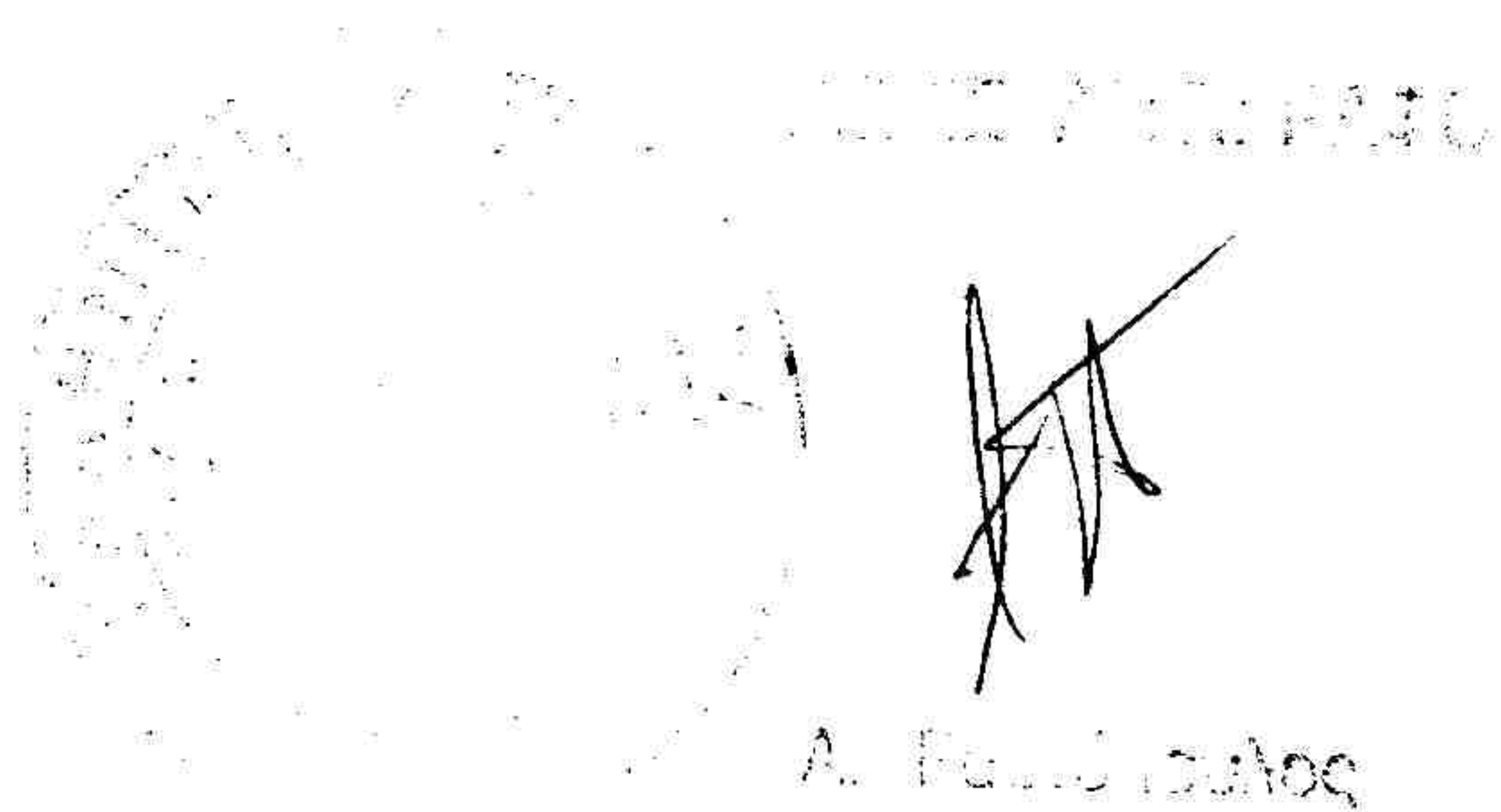
Για την εφαρμογή των πολυετών σχεδίων διαχείρισης, όσον αφορά στη μικτή αλιεία, απαιτείται διεξοδικότερη συζήτηση, ενώ για τις Μεταβιβάσιμες Αλιευτικές Παραχωρήσεις, η Ελλάδα συμφώνησε με την πρόταση της Προεδρίας του Συμβουλίου για μη υποχρεωτική εφαρμογή του συστήματος.

Σχετικά με την προσαρμογή και διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας, ζητήθηκε και έγινε δεκτό να διατηρηθεί η δυνατότητα εξόδου από τον στόλο με κρατική ενίσχυση, υπό προϋποθέσεις.

Όσον αφορά στην υδατοκαλλιέργεια, που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, για το οποίο οι μέχρι τώρα συζητήσεις έχουν μια

ικανοποιητική πορεία, η Ελλάδα υποστηρίζει ότι θα πρέπει, στο διαμορφωθέν κείμενο, να αντικατοπτρίζεται η ανάγκη για την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας, για την προώθηση της έρευνας και της καινοτομίας, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την προστασία του περιβάλλοντος.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. Τσαυτάρης

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Βουλευτή κ. Μ. Κρισωτάκη
2. Βουλευτή κ. Θ. Πετράκο
3. Βουλευτή κ. Γ. Ζερδελή
4. Βουλευτή κα Α. Καλογερή
5. Βουλευτή κα Ε. Αμμανατίδου – Πασχαλίδου
6. Βουλευτή κ. Ε. Αποστόλου
7. Βουλευτή κα Κ. Ιγγλέζη
8. Βουλευτή κ. Δ. Γάκη
9. Βουλευτή κ. Κ. Δερμιτζάκη
10. Βουλευτή κ. Ν. Συρμαλένιο
11. Βουλευτή κ. Α. Μεϊκόπουλο
12. Βουλευτή κα Ε. Γεωργοπούλου – Σαλιάρη
13. Βουλευτή κα Μ. Κανελλοπούλου
14. Βουλευτή κ. Κ. Μπάρκα
15. Βουλευτή κα Α. Θεοπεφτάτου